

Nro. 7.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Julius 22. ik napján
1803. ik esztendőben.*

B é t s.

Austriának azon hegyei között; a' mellyek között a' Wien nevű patak le foly, nagy esözések lévén, a' múlt pénteken úgy meg áradott vala ez a' külömben nyomorú patak, hogy árkából ki üt-
vén, a' falukon sok házakat és malmokat meg ká-
rosított. — A' Duna is oly nagyon kezdett va-
la a' múlt hétfőtől fogva ismét folyni, hogy part-
jai között ki tsapván, sok kerteket, mezőket, és
helységeket, tókká tsinált.

Magyar Ország.

Buda, Jul. 14. dikén. Kristina és a' Rátz-
város nevű külső városaink, 's némely más szom-
széd vidékek is körületünk, igen kedvetlen álla-

potra jutottanak vala e. h. 9-dikén. Majd egész dél előtt esvén, az alatt valami veszedelmes terhes felleg nem látzott egy felé is: hanem dél utánni negy óra tályban mütatta magát Buda-kefz, Hidegkut, Kovátsi és Salmár nevű faluk felett egy igen-igen fekete felleg, a' mely úgy látzott mezfzírül, mint valami le felé nyomuló vastag köd; 's a' nevezett helységek egyfzeriben egy rettenetes felleg-szakadás borította el, a' mely miatt ott is vallottak ugyan némünémű kárt a' lakosok, de sokkal többet a' nevezett Budai külső városok, a' hol a' hegyek közzül le-rohanó víz' árja, minden alsóbb vidékeket úgy el borított, hogy a' Rátzváros béli kanális mellett lévő házakban, 6 lábnyira is állott a' víz. A' várason feljül lévő völgy, kertek, rétek, és a' nevezett két külső várasoknak bizonyos részeik, egész egy nagy tóban állani képzeltethettek, mind addig, míg a' víz magának a' Rátz város' nagy utzáján útat keresvén, a' Dunába, az ezen lévő hajós hídon alól le folyhatott, a' mellyben 3 orák teltek el. Vagy 5 apróbb házak a' kanális mellett egészfen öfsze omlottak, valami 20-ban külömbkülömb féle károk estek. Mintegy 60 ezer Forintra betsúlik a' kárt, a' mit ez az árvíz okozott: pedig többire a' szegényebb sorsú lakosokat érte. Némelyeknek minden házi butorjok oda lett. Ember tsak egy veszett a' vízbe, midön valami portékát akart volna abból ki ragadni.

O l a f z O r f z á g.

R o m a , Jul. 2-dikán. — Fr. Generál St. Cyr, a' múlt tsötörtökön audentzián vólt a' Pápánál, a' ki őtet meg külömböztetett betsülettel fogadta. Szombaton azután, elútazott innét Nápoly felé.

Nápoly, Jun. 28-dikán. — Fr. Generál St. Cyr, e. h. 25-dikén igen váratlanul ide érkezett, 's a' Fr. Követhöz szállott-be. Másnap egygyütt vólt Ministereinkel, 's most már bizonyosan tudjuk, hogy a' vezérlése alatt lévő seregnek egy része, Abruzzó tartományát meg szállotta, a' más része pedig sietve nyomúl Manfredonia felé. Mihelyst Gen. St. Cyr ide érkezett, az Anglus Követ azonnal néhány könnyű hajókat küldött el, rendelésekkel, 's tegnap előtől fogva kikötőhelyünk' szája előtt szemléljük az Anglus hadi hajókat; a' melyek három kereskedő hajókat is tsíptek-el, nem tudjuk mitsoda nemzet bélieket. Igen tartunk, hogy már most az Anglusok is ellenséges módon ne kezdjenek bánni némely Olasz országai vidékekkel, és hogy talám leg előbb is éppen Siciliát, a' magok őrizetek alá ne vegyék, minekutánna a' Frantziákat nállunk lenni szemlélük. —

A' Maylandból, Jun. 25-dikén indúlt levelek szerént, a' Nápolyi vidékekre be-útazott Fr. seregek, nagy barátttsággal, és azon feltételekkel egélszen megegygyezőleg fogadtatnak, a' mely feltételeket a' Király és a' Fr. Országlószék még akkór erőssítettek-meg egymás között, minekelőtte a' Fr. seregek a' Nápolyi vidékeket az utóbbi alkalmatossággal oda hagyták volna. Ezen Fr. seregek azonközben, tsak a' tenger-partokat szállják-meg és foglalják el, a' kikötőhelyekkel és erősségekkel egyetemben.

Német Ország.

Hamburg, Jul. 5-ikén. Gen. Berthier, a' múlt hónap' 30-dikán Lauenburgba által menvén, a' Hannoverai sereg' vezérének Gróf Wallmódennek, minekutánna velle egy oráig tanátsko-

zott volna, ajánlotta, hogy a' vezérlése alatt lévő sereg, fegyvereit és lovait a' Frantziáknak által adván, menne Fr. országba hadi fogságra. Gr. Wallmoden nem találta el fogadhatónak ezen feltételt, és meg határozott módon kinyilatkoztatta, hogy, mint sem ezen feltételt el fogadják a' Hannoveraiak, készebbek lesznek magokat az Albis vize partján egy tsep vérig védelmezni. Ezen nyilatkoztatás után, Gen. Berthier vissza utazott Lauenburgból Lüneburgba: a' Hannoveránusok pedig kettőztetett szorgalmatossággal hozzá láttak a' készületekhez az Albis jobb partján. Az alatt a' Fr. seregek is özsze gyülekeztek a' víznek bal partján, 's az általevezésnek megpróbálásához készítették magokat. Így teltek a' napok Jul. 4-dikéig. —

Mely nagy vólt már ekkor a' föld' népének a' vérontástól és el pusztulástól való félelme: meg lehet itélni ezen történetből. Reggel, t. i. 4-dikben valami 7 óra tájban azt hirtelen el egy bomlott elméjü paraszt, hogy Lauenburg várossát a' Frantziák még az nap delután el fognák tüzzel és vassal pusztítani. Ez a' költemény nem csak a' könnyenhivöket, hanem még a' városi élvalóbb embereket is úgy megrettentette, hogy azonnal egy követtséget küldötte nek a' Magistrátushoz, arra kérvén ezt, hogy keresné meg a' város' nevében Gen. Mortiert, hogy viseltesse kedvezéssel ahoz. A' Magistrátus azonközben, azért - é, hogy a' Frantziáknak nemes szívüségéhez bizodalommal vólt, vagy pedig, hogy a' Capitulatziónak minden órán leendő elkészülése felöl, már tudósittatva vólt, elmellözte a' Mortierhez való folyamodást.

Lüneburg, Jul. 5-dikén. A' Capitulátziót ma dél-tájban az Albis vizén erőffitették meg a' Frantzia és Hannoveránus fő vezérek, Mortier és Wallmoden Generálisok: hanem az ő özfzejövetelek alkalmatosságával kevésbe maradott-el, hogy egy kitsiny vigyázatlanságból származott történet, a' munkában lévő alkudozást félbe nem szakasztotta. A' Lauenburgban lévő ágyuzó Komen-dáns t. i. sem a' dolgokról tudósittatva nem lévén, sem Gen. Wallmodent a' víz' jobb partjáról el evezni nem látván, midőn eszébe vette volna, hogy Gen. Mortier egy Stáb-tisztjével és egy testörzőjével, egy tsonakon, az innenső partról a' vizre be-evez, annak módja szerént tüzet adat reá: 's tsak a' vólt a' szerentse, hogy az ágyú nem jól lévén igazitva, a' golyobis igen fenn járt, 's tsak az árbotzfát és vitorlát sértette meg. A' Frantzia tisztek azonközben, által látván, hogy tévédésből esett a' lövés, semmit nem mozdítottak érette, 's a' Capitulátzió betsületesen tökéletességre ment. —

Lüneburg, Jul. 5-dikén. Minden tekintetben, szóval és tselekedettel, nagy betsületet mutatnak a' Frantziák a' Hannoverai katonasághoz. Tisztességes Capitulátzióra léptek vellek. Ágyuikat, fegyvereiket, és a' katonák alatt lévő lovaikat által adják ugyan a' Frantziáknak, 's széljel oszlanak: hanem Anglián kívül akár hol tartózkodhatnak, tsak a' Frantziák ellen ne tsatázzanak, Frantzia országba mint hadi fogjok elnem vitettetnek, a' tiszteknek kardjaik, lovaik, szeke-reik, és minden bagázsiáik meg hagyatnak, az ő hó-penzek a' Fejedelemség' kassájából ki jár, &c. A' mi pedig az ő Hannoveraikat illető betsületes be-

szédjeket illeti. — „Èn, így szoll a' tudósító, négy napoktól fogva minden gondal azon voltam, hogy a' Frantzia katonáknak a' Hannoveraiak eránt való gondolkodássokat ki tanulhassam, és úgy talál-
tam, hogy minnyájan jó vélekedéssel vannak fe-
lölök: hanem igen sajnálják őket. A' Stáb-tiszt-
jeiktől fogva a' Dobosokig, mindentől tudakozód-
tam, 's minyajokat azon egy gondolattal lenni
találtam. Ezerszer vettem ilyen feleletet: — „Oh!
ugy mond, a' Hannoverai katonák, igen derék vi-
tézek; jól verekednek. Ők mi vélünk szembe száll-
hatnának: de mi hasznát vennék? míg 30 napok
el telnének, egy 50 ezer emberekből álló tartalék
Fr. sereg érkezne meg, és egész tartományok el puszt-
úlna. — „Mi, jól tudjuk azt Fr. országban (ilyen
feleletet vettem egy Generálistól), hogy az utól-
só hadakozás béli ütközetek alkalmatosságával, min-
denkor ott hullottak el leg több embereink, a' hol
a' Hannoveraiak állottak előttünk. Hanem, mit
tudnak most tsinálni, mikor senkitől nem segített-
nek? — „A' Hannoveránus sereg' katonai ditsős-
ségéből el nem vesz a' mostani történet (így felelt
egy nagy bajuszszú granatéros, a' ki Egyiptomban
is ott volt Bonapartéval) leg kissebbet is. Nem
az ő hibája ez. Tudunk mi, jól tudunk mi min-
dent. Oh! jó katonák ezek a' Hannove-
raiak!“ — a' mely szók után vagy kettőt a' bajusz-
szán sodorityán, 's magát a' környülállásokhoz
alkalmaztatott módon el káromkodván, azzal bu-
tsut vett, 's elébb állott. — Bámulás, mint bele-
botsátkoznak ezen emberek igen gyakran a' dol-
gok' folyamatjok felett való okoskodásba, és úgy
hozzá szollanak, hogy a' leg derekabb fő, meg
nem szégyenülhetne beszédjékért.

Frantzia Respublika.

Páris, Jul. 6-dikán. „Az Anglus levelek magok bizonyítják (így szoll a' Gazette de France nevü Párisi Ujság) hogy az ő partjaikra való kiszállítás nem lehetlen dolog a' Frantziáknak. Olyan történeteket hordanak elő leveleikben, a' mellyek ezt nyilvánóságosan bizonyítják, 's azonban tsak mostanság estek. Itt van egy a' többek között: — Kapitány Offin, a' György Király nevü posta-hajó Komendánsa, hat hajós legénnyel egy fedeletlen tsajkán (laposs hajón) Jun. 20-dikán reggeli 4 orakor szerentsésen megérkezett Helvoet-Sluysból a' Yarmouthi kikötőhelybe. A' nevezett postahajót a' Frantziák letartoztatták a' Helvoetsluisi kikötőhelyben: a' Kapitány tehát, hogy a' leveles zsákot valami módon Angliába által vihesse, arra a' vakmerőségre vétemedett, hogy 6 legénnyel egy kitsiny fedeletlen hajóba Jun. 16-dikán éjtzakai 11 orakor bele ülven, a' kikötőhelyből szép tsendesesen ki evezett, 's a' szerentse szolgálván, 20-dikban vírattkór a' Yarmouthi kikötőhelyben vólt. — Ha 'hát, úgy mond, néhány emberek egy fedeletlen laposs hajon ilyen hofszú útat tehettek: miért ne tehetnének a' Frantziák, ennél még sokkal jobb készületü laposs hajókon, a' mellyek ilyen mélységre sem nyomúlnak a' vízbe, és jó fegyveres készület van rajtok, sokkal rövidebb útat? Angliába, Irlandiába, és Skotziába laposs hajókon által evezni, külömben is nem tsuda-tétel. Azok az emberek, a' kik a' vámokat el-kerülvén, oldalfélt való titkos útakon szokták a' tilalmas portékákat az országba hordani, száz mértföldnyi útakat is tesznek sokszor ilyen hajókkal a' tengeren, &c. Ha az e' féle pró-

batételek gyakorta szerentsések: miért ne evezhetnének a' minden nehézségeken győzedelmeskedni tudó Frantziák, a' keskeny Kanálison, sokkal hofszabb útra is elég alkalmas készülettel, kereftül. Egy nagy köd' alkalmatoffágával, midön a' tenger mindenkör tsendes szokott lenni, evező lapátok' segedelmivel igen könnyü által hajtani ezen Kanálison az e' féle laposs hajókat, és míg a' köd' széljel ofzlana, akár melly Angliai várost könnyen meg lehet lépni. Ki szállván a' Fr. sereg a' köd alatt a' partra, a' nélkül hogy észre vétetődött volna: mely rettenetes tekintet fog lenni az Anglusok szemei előtt, midön a' homály a' sereg felett elenyészvén, a' Fr. Regementek hadi rendben állanak a' parton! Tsak Gravesandnál, vagy Chathamnál, vagy Dealnál, vagy Douvresnél, vagy Portsmouthnál, vagy pedig Plymouthnál félszkelhesse meg magát a' Fr. sereg, már ekkör, mint Windham az egész Parlamentom előtt mondotta; vége Anglia' ditsöffégének!

P á r i s, Jul. 7-dikén. Az Első Konzúl' útazásáral a' mai Moniteurban ezek olvastatnak:

„D ü n k i r c h e n, Jul. 4-dikén. Az Első Konzúlné tsötörtökön estve ide érkezett. Nem vártuk ilyen hamar: de készületlen még is nem találtattunk. Mihelyt érkezését hallattuk, az egész város eleibe szaladott. A' virágkoszoruk, mellyek azon utzákon, a' hol be jött, egyik házról a' másra kereftül nyúltak, már ki lévén kötöztetve, egész egy kerti lugost formáltak, a' mely alatt ez a' nagy tiszteletben lévő alfizonyság a' szállására vezettetett, a' melly egy virágos oltártól nem különbözött. Estvére az egész város megvilágosittatott. Pénteken a' városnak bejárásával, és a' kikötőhelyben való hajókázással

töltötte idejét a' kedves vendég, a' ki a' maga kedveltetésével mindeneknek szívít egészízen magához vonta.

„Végezetre szombaton estvéli 5 órakor, a' Konzúl' érkezése felől is jelt adott az ágyuk' dörgése, a' ki az ábrázatunkon még nem szemlélhette az öröm miatt való magunkon kívül lett ragattatásunkat, midőn már az éljen Bonaparte! kiáltás által, hallotta töltéseinkről hasogattatni az eget. Városunk' ifjúságának egész serege, mint Teltörzősereg, igen szép forma ruhában és drága készülettel, tiszteletére eleibe ment. A' város Polgármestere E m m e r y, az alatta lévő előjárókkal egyetemben, a' külső lineánál (a' szélső töltéseknél) egy szép sátor alatt várakoztak, a' hova Bonaparte meg érkeztén, ilyen szavakkal nyujtotta oda néki a' Polgármester a' város' koltsát: — „

„Melly nagy szerentse, Polgár Első Konzul, téged' ezen vidéken szemlélni! A' közönség' öröme tetézett. Ajánlom néked a' város' koltsát, még pedig kevélységgel ajánlom azt, minthogy ugyan én az 1793-ik esztendőben, akkór is Polgármester lévén, a' Yorki Hertzeztől, a' ki 40 ezer emberrel gyenge sántzaink alatt állott, azért, hogy katonai pályafutásának kofzoruját megfonnyaszsa, meg tagadtam azt. A' Dünkircheniek részt vettek bátorságok által az Anglus seregnek az ő partjaikról való elkergettetésekben. D ü n k i r c h e n nem nemtelenült el: egy vitéz nép, méltó egy Hérosnak befogadására. A' mi tábori kiáltásunk, a' Haza, és Napoleon!“ — Az Első Konzul azt felelte mindezekre, hogy a' város' koltsa nem lehetne jobb kézben, mint a' mely azt néki ajánlja. A' népnek hozzá való jó indulatja felől meg van

győzöttetve, 's nagy szerentséjének tartja, hogy ma annak kebelében szemlélheti lenni magát. — A város utzáin ugyan azon virág-koszorukból készült bolthajtás vagy lugos alatt jött be szép lassan az Első Konzúl szekere is, a' melly alatt a' Felesége az előtt harmad nappal be jött vólt, ennek szállása felé, &c.

„Tegnap és ma reggel már reggeli 4 órakor lóháton lévén az Első Konzúl, partjaink, erőffé-geink, öbleink, és fegyveres házaink, 's egyéb magazinumaink megvizsgálásokban foglalatoskodott. Ma este felé katonai fordulásokat tétetett a' tenger partján vagy két Dragonyos Swadronokkal 's meg azon 46-ik fél Brigáda gyalog sereggel, a' melly ditsöflégének tartja azt, hogy a' Fr. seregek között leg elsőnek lenni esmértetett Granadéros, L a t o u r d' A u v e r g n e, ennek sorai között érdemelte volna a' katonai vitézségnek elhervadhatatlan koszoruját. Néhány Anglus hadi hajók éppen ekkor jelentek meg ezen partok körül: egy kisdéd hajónk pedig éppen ekkor vezetett be az ő láttokra a' partok mellett ide egy Anglus nagy, árbotzfákkal terhelt, hajót, a' mellyet a' Skotziai partok mellett tegnap fogott el.

A' La-Manchei, vagy a' Kanálisról nevezett Departamentom' Préfektussától, ilyen tudósítás érkezett Párisba L e b r ü n Konzúlhoz: — „

„Hazafi Konzúl! Reméllem, hogy én vagyok az első, a' kitől a' következő igen kedves és nevezetes újság tudtadra adódik. Egy Anglus Fre-gát ezen hónap' 3-dikán éjjel el fogni és magáévá tenni akarta néhány tereh-hordó hajóinkat, a' melyek éppen akkor követ raktak ki Cherbourgnál a' partra; hanem a' kikötőhelyben lévő Schalupja-

ink, és az erősségeken lévő ágyuink, olyan hathatós tüzet adtak reá, hogy vitorláit le botsátván, magát mindenestől fogva meg adni kéntelenített. A' rajta lévő emberek is mind fogságra adták magokat. Mély tisztelettel vagyok — „

„Montalivet.

Nápolyból egy Kurir utazott Páris felé az itt lévő Nápolyi Követhez: hanem Asti mellett a' régi Piemontban 10—12 haramiák az útját el állották, 's minden leveleitől megfosztották. A' bűnösök szorgalmasan nyomoztatnak, de még eddig telyességgel nem akadhattak semmi nyomokba: hanem helyettek vagy 5 más igen nevezetes haramiákat fogtak el az elsőbeknek üzések közben a' belső tsendességre ügyelő katonák.

A' Pápa Párisban lévő Követe Kardinális Caprara is elutazott Brükszelbe, 's mind addig ott fog tartózkodni, míg az Első Konzúl ott leszen.

St. Malóban 30 Anglusok, a' kik ott mint hadi fogjok úgy vóltak, hanem szabadon széljel járhattak, közelebről arestomba vitettek: gyanítható képpen valami tilalmas dologba elegyítették magokat, azért esett rajtok a' szerentsetlenség. —

A' Kanálisi Departamentom' Préfektussa, ilyen jeles szavakkal köszöntötte az Első Konzúlt ezen Departamentomba való bé-érkezésekor: — „Polgár Első Konzúl! Alig, hogy be-léptél határunkra, és már minden lakosaink örömbe merültek. A' mi elég sokáig pufztittatott földünkben, nints meg többé az a' mérges gyökér, a' melly oly sok tsuda állatokat termett. Több mint 500 ezer olyan jó lakosokkal ditsekedhetünk, a' kik sziveiket, karjaikat, és minden vagyonaikat, vételkedve ajánl-

ják néked. Allapotunkal meg-elegedvén, megvagyunk győződve a' felől, hogy Fr. ország' boldogságának és ditsőffégének állandó lábra való állittatása, a' népeknek a' kereskedés béli és a' tengereken való szabadságok visszadattatása, a' két világ tsendeffége' megzavarójának megaláztatása, 's a' békeffégnek a' földön való megerőffittetése, véget — teremté az Isten Bonapartét, 's az után megnyúgvék!

Nagy Britannia.

London Jul. 1-ső napján. Az Albis vize torkát úgy elállották az Anglus hadi hajók, hogy se' be, se' ki ne evezhessen azon senki. Ezentörténetről pedig az idegen Hatalmasságoknak Londonban tartózkodó minden Követeiket, Konzúljaikat, vagy Agenseiket, ilyen nyilatkoztatás által tudósította Minister Lord Hawkesbury; — „Az ő N. Brit. F. ge külső dolgokra ügyelő Státus-Titoknokja az ő F. ge parantsolatjára jelenti, hogy, minekutánna a' Frantzia seregek az Albis vize' némely partjainak erőszakos elfoglalása által, Hamburg Birodalom béli szabad várossának birtokosi jussát meg rontották, minekutánna az Albis vizén ki és be evező minden hajókat törvénytelen módon meg vizsgálni kezdettek, és minekutánna ő Brit. F. gének ezen vizen talált minden hajóit le-tartóztatták volna: mindezek után szükségesnek lenni ítélte ő F. ge, hogy ezen víznek torkát a' maga hadi hajói által leg szoróffabban bezáratassa, 's bezárva tartassa, mint ez, az ilyen tengeri hadakozások alkalmazatosságával szokásban szokott lenni. Kérettetnek tehát Uraságtok, hogy kereskedőiket ezen dolog felől tudósítsák. Valaminthogy pedig ő F. ge egy ilyen lépésre magát

tsupa kéntelenségből és igen nagy kedvetlenséggel vette: ehez képpett igen nagy készséggel el is fog e' mellől állani, mihelyest a' környülállások olyanok lehetnek, hogy ezen vizen az ő F.ge hajói is, egész bátorsággal ki és be evezhetnek. El fogja ő F.ge' a' víz' torka elől minden hadi hajóit azonnal hívadni, mihelyest a' Fr. seregek az Albis partján némely mostan elfoglalt helyeket odahagynak, és azoktól olyan mezsízeségre eltávaznak, hogy a' vizen való hajókázás egészen szabad, és az ő N. Brit. Felsége jobbágyainak éppen olyan szabad lesz, mint más akár mely nemzet bélieknek, &c. Költ Londonban Jun. 28-dikán, 1703-ban.

„H a w k e s b u r y.

* *

Parlamentalis beszélgetések. — A' Felső Házban. — Ugyantsak azon Királyi követtség felett, hogy sietve hozzá kell látni a' hadi készületekhez. Jun. 20-dikán: — „

„Akár melly különbözök légyenek is (így szoll Minister Lord H o b a r t) a' vélekedések az eránt, hogy hadi erőnket sietve nevelnünk kell, bizonyos az, hogy minnyájunk egy értelemben vagyunk: ebben, hogy sietve hozzá kell látnunk a' dologhoz. Olyan eszközöket kelletik elő vennünk, hogy ne tsak bátrak leheffünk az ellenségnek általütése ellen, hanem, hogy az által-ütésre való kedvit is egészen elveheffük néki, &c.“

A' Clarencei Királyi Hertzeg olyan vélekedésben vólt, hogy a' mostani környülállások között a' vidéki katonaságnak (militziának) lehetne leg jobb hasznát venni; 's ezek között is a' hegyeken lakó emberektől lehetne leg többet várni: a'

kiket az országban minden más környékék lakosainál leg jobb katonáknak lenni tartana Ő Kir. H.ge. Hanem azt tellyefféggel nem találja jónak ő K. H.ge, hogy tsak oltalmazólag való hadakozáshoz készittse magát az ország: a' melyre nézve arra kellene el-kötelezni a' felállítandó fegyveres népet, hogy akár hol, Délen Északon, Napkeleten Napnyugoton, kész légyen az ellenséggel való szembezállásra; a' mely végre a' leg nagyobb szentséggel meg kellene nékie igérni, hogy a' hadakozás' végezetével szabadon botsáttatik. Így már bátran kiáltani lehetne az általütéssel fenyegető ellenségnek, hogy: Most már jöhetsz! mint-hogy külömben, attól az embertől, a' ki Frantzia országot mostan kormányozza, mindent lehetne várni.

Lord Suffolk azt mondotta, hogy nem botsátkozik a' Ministerek által javasoltatott eszközökre nézve semmi hofzfas beszélgetésbe: hanem, mint katona, tsak úgy kíván egy pár jegyzést a' Lordoknak a' helybehagyás végett eleikbe terjeszteni. — „Az ország hadi plánumát minden Generálisnak által kellene (ugy mond) egy-egy exemplárban adni, mint ez a' Romaiaknál szokásban vólt; lenni kellene egy oly közönséges plánumunknak, a' mellyen az ország' védelmezését tárgyazó minden környülállások szemléltethetnének: úgy kellene az egész plánumnak elintéztetődni, hogy a' haza' védelmezésére rendeltetve lévő fegyveresek, az országnak egygyik szegeletéről a' másikra, a' szerént, mint a' környülállások kívánnyák, minden-kór és haladék nélkül által szállittathatnának.

Lord Moira oly vélekedésben jelentette lenni magát, hogy mikor egy olyan örökké való moz-

gásban lévő ellenséggel volna valakinek baja, mint nékiek most, okkor nem kellene az időt hofzszas befzélgetésekkel, 's vetélkedésekkel tölteni. — — „A' Miniftereknek minden környülállások szerént előre el kellett látni (ugymond) azt a' nevezetes Mártzius 10-dikét, a' mellyen a' Király' hadi Proklamátzióját a' Parlamentom' eleibe küldötték: még is ma az önnön védelmezésünkre kívánató eszközöket javasólják. Nem így kell bánni az olyan ellenséggel, a' milyen a' miénk. Másutt, és nem itthon van annak a' helye, hogy véle szembe szálljunk: hanem ott, a' hol az ő elnyomása 's törvéntelen uralkodása alatt, nyögnek a' lakosok. Az alatt, hogy mi ezen Házban szóval vetélkedünk: Királyunknak egygyik leg betsebb örökségét foglalta-el az ellenség. Tartozó kötelessége az Anglus nemzetnek az, hogy azon Fejedelemnek, őseiről örökösített tartományát védelmezze, a' ki kézzebb vólt személyes hafznát nagy lelkiüsséggel fel áldozni, inkább, mint - sem nemzetünk' ditsösségét leg kissebb homállal illetetni engedte volna. Ha a' száraz Európához való szükséges befolyásunkat gondolóra veszszük, Hannoverának elvesztése által egyszeriben meg fosztatunk attól az alkalmatoslágtól, hogy ellenségünknek hátuljáró seregeit meg támadhassuk, vagy hogy nyilvánóságosabban szoljak, hogy az ellenségre hátulról is rá üthessünk, &c.“ — Végezetre meg átkozván Lord M o i r a az oltalmazó plánumot vagy syfemát, azt a' leg nagyobb hibának nevezte, 's a' megtámadó syfemát egész indulattal javasolván, néhány fel kiáltó szavakon végezte befzédét, a' mellyeket így fordithatunk leg jobban: — „

„Kelj fel hazám, kelj fel, mert
 „Külömben: el veszhet Jerusaleml!“

Lord Grenville is úgy beszélt, mint Lord Moira, igen javasolván, hogy meg kell akadályoztatni az ellenségnek a' Király' örökös birtokaiba (a' Hannoverai tartományokba) való beütését. — (Ezek a' beszédek még Jun. 20-dikán folytak a' Parlamentomban).

T u d ó s í t á s.

Szabad Kir. Győr várossában, a' Tek. Káptalan dombján, a' Kufztodialis Kánonok házban, a' jövő Augusztus hónap 1 - ső és következő napjain, a' szokott órákon, külömbféle jószágok, úgymint több drága Apáturi arany lántzos keresztek, külömbféle hozzájok tartozó gyűrűk, arany, ezüst függő, zsebbe való órák, más ezüst szerek, a' leg hiresebb mesterektől felett, vésett képek, szines, fejér, asztal ruhák, házi elzközök, porcellán, 's üveg edények, tükrök, és számos ingó házi bútorok, kótya vetye által, a' kész pénzel fizetőknek el fognak adatni, melyre minden úri vevők meghivattatnak. Költ N. Győrben, Julius 10-ikén, 1803-ik esztend.

H i r a d á s.

A' jövő Augusztusnak 27- és 28-ik napjain Sz. Kir. Pest várossában, a' Gróf Károlyi egész Magy. Hazában hires méneséből egynéhány darab ménés kantza lovak, félen és egészlen ki tanúlt paripa és kotsiba való lovak; nem külömben sok szép ló szerszámok, úgymint nyergek, nyeregterítők, 's több e' félek fognak, kótya vetye szerént árruba botsattatni, és a' többet igirőknek el adatni. A' kiknek ezeknek meg szerzésekre kedvek lejénd, a' nevezett helyen és napokon jelenyének meg a' Gróf Károlyi háznál.